

200702147/1.

Datum uitspraak: 23 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/41468 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 mei 2002, voor zover thans van belang, heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) geweigerd om appellante ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 24 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar, ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep, ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 april 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

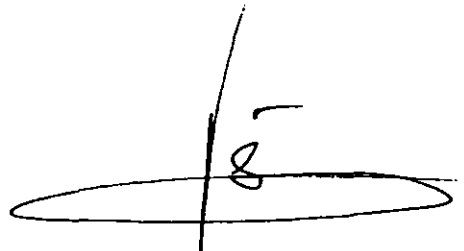
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2007

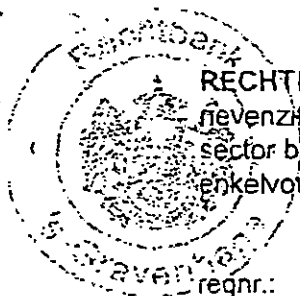
343-520.

Verzonden: **23 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.:

Awb 05/41468

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
IND dossiernummer 0007.18.2182,
gemachtigde: mr. R.I.R. Denz, advocaat te Utrecht,
eiseres;

tegen:

DE MINISTER van JUSTITIE
als rechtsopvolger van de Minister voor vreemdelingenzaken en integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. K. Bijkerk, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 18 juli 2000 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 17 februari 2002 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd en ambtshalve besloten geen verblijfsvergunning regulier onder beperking verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling te verlenen. Bij brief van 13 juni 2002 is bezwaar gemaakt tegen de weigering van de verblijfsvergunning regulier. Verweerder heeft dit bezwaar, na intrekking van de beslissing op bezwaar van 19 augustus 2002 en na de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht van 1 juni 2005, bij besluit van 24 augustus 2005 ongegrond verklaard.
- 1.2 Bij brief van 14 september 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brieven van 4 april 2006 en 20 april 2005. Op 20 juli 2006 en 6 december 2006 zijn nadere stukken ingediend.
Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 11 januari 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Op 1 april 2001 is de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in werking getreden en is de Vreemdelingenwet (Vw) ingetrokken. Op grond van artikel 117, eerste lid, Vw 2000 wordt deze aanvraag aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.
- 2.2 In geschil is primair de vraag of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor

bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling", nu zij ten tijde van de aanvraag de leeftijd van 18,99 jaar of ouder had.

- 2.3 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat eiseres ten tijde van haar asielaanvraag blijkens het leeftijdsonderzoek van 20 juli 2001, vastgelegd in het verslag van 25 oktober 2001, als meerderjarig moet worden aangemerkt ten tijde van haar asielaanvraag. Omdat het leeftijdsonderzoek van 20 juli 2001 niet voldeed aan de door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State gestelde eisen, zijn de aan het leeftijdsonderzoek ten grondslag liggende röntgenfoto's ter herbeoordeling nogmaals voorgelegd aan radiologen. Op 12 augustus 2005 heeft verweerder de verslagen van bevindingen van de radiologen, waarvoor zij middels een ondertekening de verantwoordelijkheid hebben genomen ontvangen, tezamen met een verklaring van de onderzoeker waarin hij zijn eerdere conclusies herbevestigt. Het leeftijdsonderzoek is volgens verweerder derhalve zorgvuldig verlopen en volledig geweest.
- 2.4 Eiseres heeft zich op het volgende standpunt gesteld. Het leeftijdsonderzoek is onzorgvuldig en onvolledig geweest; bij de medische wetenschap in de VS is twijfel ontstaan omtrent de betrouwbaarheid van botonderzoek. Eiseres was 15 jaar oud. Ze heeft zich van meet af aan op het standpunt gesteld dat contra-expertise niet nodig was omdat leeftijdsonderzoek niet zorgvuldig was. Ook wijst eiseres er op dat ze na de herbeoordeling in de gelegenheid gesteld had moeten worden een contra-expertise uit te voeren en dat verweerder niet aan de vergewisplicht heeft voldaan. Bij brief van 30 maart 2005 heeft eiseres beroep op discretionaire bevoegdheid minister gedaan met het oog op de gezondheid van haar dochtertje en het feit dat eiseres zich bij terugkeer niet staande kan houden.
- 2.5 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.6 Blijkens het verslag van een onderzoek naar de leeftijd van eiseres van drs. H.Th van der Pas, gedateerd 25 oktober 2001 had eiseres ten tijde van de asielaanvraag de leeftijd van 19,99 jaar (optioneel 18,99 jaar) of ouder. De rechtbank stelt voorop dat een verslag van een leeftijdsonderzoek conform bestendige jurisprudentie kan worden aangemerkt als een deskundigenbericht aan verweerder. Daartoe dient het verslag op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding van – voor zover mogelijk en verantwoord – de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.7 Ingevolge de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 oktober 2003 (AB 2003/430) dient verweerder zich, op grond van artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb), bij een leeftijdsonderzoek ervan te vergewissen dat het onderzoek op deugdelijke en zorgvuldige wijze is verricht, zodat het de daaraan verbonden conclusies kan dragen. Daartoe dient verweerder zich te wenden tot een adviseur die beschikt over de deskundigheid die noodzakelijk is voor het te verrichten onderzoek. Bij een sleutelbeënderzoek is daarvoor uitsluitend radiologische deskundigheid vereist. Teneinde te kunnen beoordelen of dit onderzoek zorgvuldig is verlopen en volledig is geweest, dient verweerder te beschikken over een verslag van de bevindingen, waarvoor de deskundige blijkens ondertekening van dat verslag de verantwoordelijkheid neemt, ook als hij om hem moverende redenen zijn naam niet op voorhand bekend wenst te maken.
- 2.8 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, door het ter heroverweging voorleggen van het onderzoeksrapport van het sleutelbeënderzoek aan radiologen, welke hun verslag van bevindingen, gedateerd op 8 augustus 2005, hebben geparafeerd, alsnog voldaan aan voornoemde voorwaarden, zodat er geen grond bestaat voor het oordeel dat het leeftijdsonderzoek in strijd met artikel 3:2 Awb is verricht. De stelling van eiseres dat drs. H. Th Van

der Pas niet deskundig is en dat evenmin is gebleken dat de radiologen deskundig zijn, kan hieraan niet afdoen, nu eiseres dit standpunt niet gemotiveerd heeft onderbouwd. De enkele stelling dat de medische wereld kritisch is ten aanzien van de door hen gebruikte methode is in dit verband ontoereikend. Evenmin volgt de rechtbank eiseres in haar standpunt dat verweerder niet heeft voldaan aan de vergewisplicht, nu niet is gebleken dat verweerder de parafen van de verslagen van 8 augustus 2005 heeft vergeleken met de bij verweerder beschikbare lijst met namen en parafen van radiologen. De rechtbank verwijst daartoe naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 september 2004 (JV 2004/428), waarin is geoordeeld dat verweerder niet is gehouden om in iedere individuele zaak, ook zonder dat daartoe aanleiding bestaat, de identiteit van de radiologen die de röntgenfoto's hebben beoordeeld vast te stellen door vergelijking van de onder de beoordelingen geplaatste parafen met de parafen en bijbehorende namen op de bij verweerder aanwezige lijst, alvorens een beschikking te geven. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen bestaat er geen grond voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid van de resultaten van het leeftijdsonderzoek heeft mogen uitgaan.

Voor zover eiseres naar voren heeft gebracht dat zij niet in de gelegenheid is gesteld een contra-expertise te laten verrichten na het verrichten van de herbeoordeling overweegt de rechtbank dat door de herbeoordeling slechts het resultaat van het leeftijdsonderzoek, wat is uitgevoerd op 20 juli 2001 en waarvan de bevindingen zijn neergelegd in het verslag van 25 oktober 2001, wordt bevestigd waartegen eiseres reeds eerder een contra-expertise had kunnen laten verrichten.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de resultaten van het leeftijdsonderzoek aan het bestreden besluit ten grondslag heeft kunnen leggen en op basis daarvan in redelijkheid heeft kunnen weigeren aan eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' te verlenen.

- 2.9 Het beroep is in zoverre ongegrond.
- 2.10 In geschil is voorts de vraag of eiseres, met toepassing van de discretionaire bevoegdheid van verweerder, in verband met haar persoonlijke omstandigheden in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier.
- 2.11 De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.
- 2.12 Bij brief van 12 mei 2005 heeft verweerder in reactie op de brief van de Stichting Kerk en Vluchteling Apeldoorn medegedeeld dat de brief van 30 maart 2003 zou worden toegevoegd aan het dossier van eiseres en betrokken zou worden bij de verdere besluitvorming.
- 2.13 Ter zitting heeft verweerder naar voren gebracht dat in de bestreden beschikking een beroep op de discretionaire bevoegdheid niet is meegenomen, dat in de TBV 2005/46 is geregeld hoe met het verzoek zou moeten worden omgegaan en dat de reactie op de brief nog in beraad is.
- 2.14 Verweerder heeft hiermee naar het oordeel van de rechtbank niet voldaan aan de schriftelijke toezegging van 12 mei 2005 dat de brief zou worden meegenomen in de lopende besluitvorming. Hoewel die brief niet door eiseres persoonlijk aan verweerder is gericht, ziet de rechtbank in de brief van 12 mei 2005 aanleiding voor de conclusie dat eiseres ervan uit mocht gaan, dat de informatie en het verzoek bij de lopende besluitvorming zou worden betrokken. Indien nader beraad nodig was, had het op de weg van verweerder gelegen dat in het bestreden besluit mee te delen en uit te leggen hoe haar brief verder zou worden behandeld. Door niets over het beroep op de discretionaire bevoegdheid in het besluit op te nemen heeft verweerder onzorgvuldig, want in strijd met zijn eigen toezegging gehandeld en ontbeert het besluit op dit punt een deugdelijke motivering. Verweerder zal de brief van 30 maart 2003 alsnog in behandeling moeten nemen.

regnr:

Awb 05/41468

-4-

2.15 Het beroep is in zoverre gegrond.

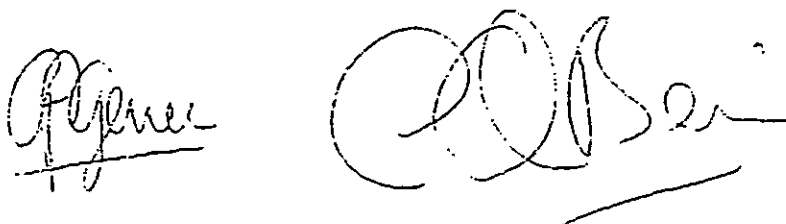
2.16 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond voor zover dit is gericht tegen de afwijzing om eiseres een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' te verlenen;
- verklaart het beroep gegrond voor zover het is gericht tegen het niet innemen van een standpunt naar aanleiding van het verzoek om toepassing van de discretionaire bevoegdheid;
- vernietigt het besluit voor zover verweerder niet is ingegaan op het verzoek om toepassing van de discretionaire bevoegdheid en draagt verweerder op alsnog te bezien of daartoe op grond van schrijnende omstandigheden aanleiding bestaat;
- wijst de Staat der Nederlanden aan om het griffierechtbedrag ad € 138,- aan eiseres te vergoeden.
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan eiseres dient te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijckevorsel-Besier in tegenwoordigheid van mr. G.A. Genee als griffier en in het openbaar uitgesproken op 27 FEB. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepscrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing

Afschrift verzonden:

27-03-2007

Advocaten
Mr. R.J.R. Denz

Juridisch medewerker
Mr. H. Luis

Bureaumeester
C.T.W. van Dijk

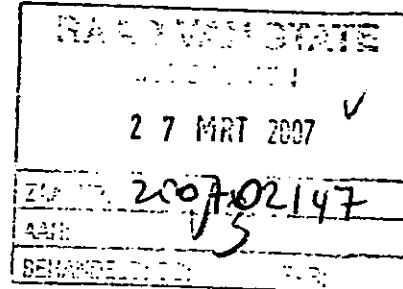
Kantoor
Balijelaan 46
3521 GV Utrecht

Postbus 5083
3502 JB Utrecht

Telefoon (030) 2883 666
Fax (030) 283 66 10

E-mail: rudenz@nizzali.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

1275-A

Per fax 070-3651380

Datum: 23 maart 2007

Betreft:

IND nr.: 0007.18.2182

Uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Zwolle

d.d. 27 februari 2007

Hoger Beroep

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____, van Chinees nationaliteit, verblijvende te _____, te dezer zake domicilie kiezende te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46 (Postbus 5083, 3502 JB Utrecht) ten kantore van mr. Denz, advocaat en procureur die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Machtiging

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende mr. Denz, advocaat en procureur te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46, door verblijvende te _____, bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Zwolle d.d. 27 februari 2007 (bijlage 1).

_____ hierna aangeduid als appellant, kan zich niet verenigen met voormelde uitspraak noch met de gronden waarop zij is gestoeld en wel op grond van de hierna volgende overwegingen:

DE ZAKEN VAN DE RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

2-12007-ASIE/China/Hc. I HB 23-03-2007 doc

Grief I:

De rechtbank overweegt ten onrechte in ro. 2.8:

"Evenmin volgt de rechtbank eiseres in haar standpunt dat verweerder niet heeft voldaan aan de vergevensplicht, nu niet is gebleken dat verweerder de parafen van de verslagen van 8 augustus 2005 heeft vergeleken met de bij verweerder beschikbare lijst met namen en parafen van radiologen. De rechtbank verwijst daartoe naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 september 2004 (JV 2004/428), waarin is geoordeeld dat verweerder niet is gehouden om in iedere individuele zaak, ook zonder dat daartoe aanleiding bestaat, de identiteit van de radiologen die de röntgenfoto's hebben beoordeeld vast te stellen door vergelijking van de onder de beoordelingen geplaatste parafen met de parafen en bijbehorende namen op de bij verweerder aanwezige lijst, alvorens een beschikking te geven. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen bestaat er geen grond voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid van de resultaten van het leeftijdsonderzoek heeft mogen uitgaan."

De rechtbank overweegt ten onrechte dat er geen aanleiding was voor de minister om in het geval van appellante niet over te gaan tot vaststelling van de identiteit van de radiolo(o)g(en). Appellante heeft immers vanaf het bekend maken van de uitkomst van het leeftijdsonderzoek aangegeven zich hier niet mee te kunnen verenigen. Het gaat hier om een procedure op tegenspraak, waarbij appellante de radiolo(o)g(en) niet als getuige-deskundige(n) heeft kunnen oproepen en bevragen, aangezien zij onbekend is en was met de na(a)m(en) van de betrokken radiolo(o)g(en) en het onderzoeksrapport. Appellante heeft zich dan ook niet afdoende kunnen verweren in de procedure bij de rechtbank. Aldus heeft de rechtbank blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en kan de hier bestreden uitspraak niet in stand blijven.

Om alle genoemde redenen:

- 1 Ware de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 27 februari 2007 te vernietigen;
- 2 Ware de litigieuze beschikking d.d. 24 augustus 2007 te vernietigen;
- 3 Ware te bepalen dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de proceskosten in beide instanties dient te vergoeden
- 4 Ware de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie op te dragen een nieuwe beslissing te nemen.

Hoogachtend,

R.I.R. Deenz